

[Svend Erik Hovmand]

forureneren skal betale. Det er et grundprincip, som jeg ved at mange partier i dette ting tilslutter sig, ikke mindst socialdemokratiet. Dette princip har været grundlæggende for ændringsforslag nr. 1, som drejer sig om renovationsudgifterne i kommunen. I dag er det sådan, at efter gældende lov har man mulighed for i den enkelte kommune at finansiere udgifterne til tømning af skralde-spande, til tømning af affaldsposer, over ejendomsskatterne. Det betyder i realiteten, at en familie, der bor i en lejlighed, og en familie, der bor på en ejendom med større ejendomsskatter, er vidt forskelligt stillet. Disse to familier har, afhængigt af hvor de tilfældigvis bor, vidt forskellige udgifter til deres renovation, og dette kan ikke være rimeligt.

Det er relativt få kommuner, der har anvendt denne meget urimelige fremgangsmåde – det drejer sig vel om omkring en halv snes procent af de samlede renovationsudgifter her i landet – og under hensyn hertil finder jeg, at vi fra folketingets side burde fastslå, at denne fremgangsmåde ønsker vi ikke anvendt i fremtiden.

Jeg føler anledning til her at spørge ordførerne for det konservative folkeparti, for det radikale venstre og ikke mindst for socialdemokratiet, om man dog ikke længere er tilhængere af princippet om, at forureneren betaler, i det omfang han bidrager til forureningen. Jeg ved, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Camre, er meget optaget af denne principielle holdning, og jeg vil derfor være meget forbaset, hvis den socialdemokratiske ordfører vil stemme imod ændringsforslag nr. 1. Jeg vil på tilsvarende vis være meget forbavset, hvis det konservative folkeparti vil undlade at stemme i stedet for at støtte dette forslag. At det radikale venstre synes at ville støtte regeringen og støtte ministeren, javel, det må blive det radikale venstres egen sag. Jeg tror, at det radikale venstres mange tilhængere blandt jordbrugserhvervets folk vil have svært ved at forstå en sådan afgørelse.

Jeg vil gerne sige endnu en gang, at vi naturligvis fortsat er meget optaget af, at man lokalt bestemmer så meget som muligt, men at vi til gengæld også ønsker, at princippet om, at forureneren betaler, fastholdes, også når det drejer sig om renovation.

Thorndahl (FP):

Fru Annelise Gotfredsen afviste på det konservative folkepartis vegne vore ændringsforslag med en bemærkning om, at de ville have en centraliserende virkning. Vore ændringsforslag har intet med dette at gøre. Det er fremskridtspartiets opfattelse, at når vi har et lovfæstet ankesystem, og når borgerne bruger det ankesystem og de har ret, så skal vi også sikre, at de får ret. Andet og mere er der ikke sagt med vore ændringsforslag. Det har intet med centralisering at gøre.

Jeg skal komme med nogle enkelte bemærkninger til ministeren. Ministeren fandt ikke, at miljøbeskyttelsesloven havde forringet borgernes retsstilling. Det mener jeg imidlertid helt klart fremgår, hvis man sammenholder vandløbsloven og lov om landvæsenstretter, som beskrev retstilstanden på dette område før miljøbeskyttelsesloven, med miljøbeskyttelsesloven og den administrative praksis, som har udviklet sig, siden miljøbeskyttelsesloven blev sat i kraft den 1. oktober 1974. Der er for mig ingen tvivl om, at borgernes retsstilling er blevet forringet afgørende. Så kan man synes, at det er en rigtig udvikling. Man kan sige, at det er led i en almindelig decentraliseringsproces; det er noget med, at kommunerne skal bestemme, hvor staten før bestemte, eller sådan noget lignende. Men set fra borgernes side – og det går bemærkningerne alene på – ja, så er deres retsstilling blevet afgørende forringet. Det ser man, blot man sammenholder det lovkompleks, som var gældende før 1. oktober 1974, med det lovkompleks, som er gældende i dag. Som jeg sagde til fru Annelise Gotfredsen: hvis man har et ankesystem, så skal man, hvis det skal have mening og indhold, også sikre, at borgerne får medhold, når de har ret. Ellers skal man, hvis man vil være konsekvent, få det afskaffet.

Camre (S):

Jeg skal gerne over for hr. Svend Erik Hovmand bekræfte, at det er såvel socialdemokratiets som min egen opfattelse, at princippet om, at forureneren skal betale, bør være det fremherskende. Vi står med det ændringsforslag, som venstre har fremsat, imidlertid i den situation, at en gennemførelse af det vil indebære, at kommunernes selvbestemmelse på dette område bliver indskræn-